

ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ ΑΓΟΡΙ

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν μια φάρμα. Ήταν κι ένα αγόρι, που ταξίδευε σε πολλές περιοχές, επειδή ήταν φωτογράφος. Δεν είχε πάει όμως, στη φάρμα. Όταν πήγε, είδε τα ζώα να είναι σκοτωμένα, τα φυτά ξεραμένα και τα δέντρα να μην έχουν φύλλα. Το αγόρι λυπήθηκε πολύ. Η γιαγιά του του είχε μιλήσει γι' αυτό το μέρος, δεν είχε καταλάβει, όμως, ότι ήταν αληθινό. Το αγόρι έβαλε ένα χεράκι και όλα έγιναν καλά.

Σκέφτηκε μια ωραία ιδέα, για να γυρίσει ο κόσμος πίσω στη φάρμα. Σκέφτηκε να βάλει κούνιες, να γίνει το μέρος σαν λούνα παρκ. Το έφτιαξε και όλοι οι άνθρωποι ήρθαν. Ήρθε και ο ιδιοκτήτης και ρώταγε το αγόρι.

Ιδιοκτήτης: Γεια σου, εσύ έκανες έτσι τη φάρμα μου;

Αγόρι: Ναι, εγώ την έκανα. Εσύ είσαι ο ιδιοκτήτης της φάρμας;

Ιδιοκτήτης: Φυσικά, εγώ έφερα τα ζώα.

Αγόρι: Μπορείς να μου κάνεις μια χάρη;

Ιδιοκτήτης: Και βέβαια!

Αγόρι: Πάρε πίσω τη φάρμα σου.

Ιδιοκτήτης: Εντάξει.

Αγόρι: Μπορώ να φωτογραφίσω τη φάρμα σου;

Ιδιοκτήτης: Και βέβαια!

Μπέμπιλιν Λεγκάσπι
Χαμπίμπα Ριζκ